

inspektører og mange andre, og det ærede Medlem vil jo dog vide, at disse kun kunne forelægges, ikke endelig afgøre Sagerne. For saa vidt saa deres foreløbige Afgørelse skal forelægges for Ministeren paa et senere Stadium, maa dette ske ved vedkommende Departement eller Kontor. Det ærede Medlem kan dog ikke forlange, at det skal ske ved Inspektørens personlige Henvendelse til Ministeren, at han skal kunne konferere direkte med Ministeren. Man maa her have det samme Apparat som i alle andre Tilfælde. Jeg erkender fuldkomment, at der har foreligget for Ministeren et omhyggeligt Kommissionsarbejde men det ærede Medlem, som har fulgt Syge-kasjesagens Behandling, vil ogsaa vide, at Ministeriet har bearbejdet Kommissionens Arbejde, og at dette Gmne har været temmelig omfattende. Lovforslaget er ikke saa lidet forskelligt fra Kommissionernes Indstilling. Dette kunde ikke have ladet sig gøre, hvis jeg ikke havde haft Medhjælp til at besørge dette Arbejde. Man kan jo ikke tænke paa, at jeg personlig skulde kunne overkomme at besørge den Slags Ting. Kunsten er at have en saadan Medhjælp, at man kan holde sig a' jour med Principperne og lade Medhjælperne udføre Detaillen. Har man ikke det, kan intet Menneske være Minister.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Clausen: Jeg tillader mig at foreslaa, at der til den fra alle Sider ønskede indgaaende, nærmere Prøvelse af dette Lovforslag maa blive nedsat et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag af Clausen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Udvidelse af Rente-

garantien for den lolland-falsterste Jærnbane.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3693—98).

Sagen fattes under Forhandling.

Tauber: Naar jeg har bedet om Ordet i denne Sag, er det ikke for at komme ind paa Sagens Enteltheder — jeg antager, at Detaillerne ville bedst kunne blive prøvede af et Udvalg — men fordi jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger af mere almindelig Natur. Det drejer sig om en Udvidelse af Rente-garantien for den lolland-falsterste Jærnbane. Det Selskab, som ejer og driver den lolland-falsterste Jærnbane, er i Virkeligheden nu saaledes tillet, at medens hele Væsthjællen af Banen er i Selskabets Hænder, saa maa Staten udrede hele Renten til Selskabet, idet hele Banens Indtægt medgaaer til Administration. Under saadanne Omstændigheder kan det ikke være uden Betænelighed at forøge Statens Rente-garanti, og det forekommer mig, at der under saadanne Omstændigheder snarere maatte være Opfordring til at løse Selskabet udløst af sin Stilling og saa tilvejebragt en anden Ordning. Nu er der i dette Lovforslag ikke blot Tale om de Foranstaltninger, som ere fornødne for at fuldstændiggøre den ny paatænkte Netforbindelse over Gedser, men tillige om Foranstaltninger, som vedrøre Selskabets saa at sige indre Forhold, de specielt lolland-falsterste Forhold. De første 250,000 Kr. angaa en forøget Rente-garanti for Foranstaltninger, som gøres nødvendige paa Grund af Netforbindelsen over Gedser, men de næste 250,000 Kr. skulle gaa med til Anlæg eller Forbedringer, hvad det nu skal være, vedrørende den nuværende Bro over Guldborgsund. Der kan ikke være Spor af Tvivl om, at den nuværende Bro over Guldborgsund trænger til en Hovedreparation, og i saa Henseende maa det paaskønnes, at man nu er kommen til et billigere Overslag end det, vi havde liggende for os for nogle Aar siden, hvorefter denne Istændgørelse skulde koste 800,000 Kr. eller 1,100,000 Kr. — der foreslaa jo en hel Mængde forskellige Planer. Nu er dette reduceret til 250,000 Kr., og det vil vistnok findes, at dette er en tilfredsstillende